Lietas Nr. 11331109315
Lietas arhīva Nr. K26-0359-16/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2016.gada 17.martā

Rēzeknes tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs P.Novičenoks
ar tiesas sēžu sekretāri A.Kapaču,
piedaloties prokurorei S.Lazovskai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, un /pers. C/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

Pārbaudot lietā esošos pierādījumus un noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, tiesa

konstatēja:

/pers. B/ un /pers. C/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās no dzīvokļa, proti:

2015.gada aprīļa sākumā, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā datumā, pēc plkst.21.00, atrodoties /Nosaukums A/, adrese pagastā, Rēzeknes novadā, /pers. B/ piedāvāja /pers. C/ izmantojot to, ka saimnieka nav mājās, izdarīt mantu zādzību no /pers. D/ mājas. /pers. C/ piekrita /pers. B/ izteiktajam piedāvājumam. /pers. B/ un /pers. C/, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, nolūkā izdarīt zādzību no īpašuma /Nosaukums B/, /adrese/, ar automašīnu ieradās pie /pers. D/ dzīvesvietas. Atbilstoši lomu sadalījumam /pers. B/ devās uz māju, kur pagalmā zem spaiņa atrada paslēpto ārdurvju atslēgu un ar to atslēdza ārdurvis un iekļuva mājā, bet /pers. C/ palika automašīnā, gaidot /pers. B/ ar nozagtajām mantām un uzmanīja vai kāds nenāk, lai citu personu tuvošanās gadījumā varētu brīdināt /pers. B/. Iekļuvis mājā, /pers. B/ no tās paņēma /pers. D/ piederošo televizoru THOMSON 22HR5434 100 *euro* vērtībā, aizslēdza mājas ārdurvis un atslēgu nolika atpakaļ zem spaiņa. Televizoru /pers. B/ aiznesa uz automašīnu un abi kopā ar /pers. C/ aizbrauca prom no nozieguma vietas.

Ar šādām savām darbībām /pers. B/ un /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā un kura kvalificējošā pazīmes ir: zādzība izdarīta personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās un ir saistīta ar iekļūšanu dzīvoklī.

Tiesas sēdē apsūdzētie /pers. B/ un /pers. C/ savu vainīgumu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā, uzturēja pirmstiesas procesā pieteikto lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu un analoģisku lūgumu pieteica arī tiesai.

Valsts apsūdzības uzturētāja apsūdzēto lūgumu atzina par pieļaujamu, lūdza to apmierināt un norādīja, ka apsūdzētie savu vainu ir atzinuši un lietā savāktie pierādījumi objektīvi apstiprina apsūdzēto vainīgumu svešas kustamas mantas nolaupīšanā iekļūstot dzīvoklī.

Cietušais /pers. D/ uz tiesas sēdi neieradās un par neierašanās iemesliem tiesai nepaziņoja. Kaitējuma kompensācijas pieteikumu cietušais kriminālprocesā nav iesniedzis. Tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 469.panta otrās daļas noteikumiem nolēma iztiesāt krimināllietu bez cietušā piedalīšanās tiesas sēdē.

Tiesa, pārbaudot lietā esošos materiālus, konstatē, ka apsūdzēto /pers. B/ un /pers. C/ vainīgums bez pašu apsūdzēto kriminālprocesā sniegtajiem paskaidrojumiem apstiprinās ar lietā savāktajiem pierādījumiem. Lietā savāktais ziņu par faktiem kopums dod pietiekamu pamatu secinājumam un tiesai nerodas saprātīgas šaubas, ka apsūdzētie ir izdarījuši Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu. Tāpat tiesa atzīst, ka apsūdzēto darbības ir pareizi kvalificētas kā zādzība, kas saistīta ar iekļūšanu dzīvoklī.

Tiesa krimināllietas iztiesāšanas stadijā atzina, ka apsūdzēto lūgums par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu ir apmierināms un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, bet lietas materiāli ir pārbaudāmi tikai daļā par apsūdzēto personību raksturojošām ziņām un atbildību ietekmējošiem apstākļiem.

Ņemot vērā to, ka lietā netiek apstrīdēti apsūdzībā norādītie faktiskie apstākļi, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešās daļas noteikumiem tiesas spriedumā nav nepieciešams veikt lietā esošo pierādījumu uzskaiti un analīzi.

Atbilstoši Krimināllikuma 46.panta noteikumiem, nosakot sodu apsūdzētajiem /pers. B/ un /pers. C/, tiesa ņem vērā apsūdzēto personību, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzēto atbildību ietekmējošos apstākļus.

Par apsūdzēto /pers. B/ un /pers. C/ personu raksturojošām ziņām pirmstiesas kriminālprocesā un tiesas izmeklēšanā noskaidrots:

Apsūdzētais /pers. B/ ir ieguvis vidējo izglītību, neprecēts, strādā gadījuma darbos mežizstrādē, uzskatāms par agrāk nesodītu personu.

Apsūdzētais /pers. C/ ir ieguvis pamatizglītību, neprecēts, apgādājamo personu nav, nestrādā, agrāk nesodīts.

Apsūdzētie tiesas sēdē paskaidroja, ka pilnībā atzīst sevi par vainīgiem un nožēlo izdarīto noziedzīgo nodarījumu.

Vērtējot /pers. B/ un /pers. C/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, smagumu un radītās sekas un apsūdzēto atbildību ietekmējošos apstākļus, tiesa konstatē šādus apstākļus:

Apsūdzētie saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu ir izdarījuši tīšu smagu noziegumu personu grupā, kas ir vērsts pret citu personu īpašuma neaizskaramības interesēm, nodarījuma rezultātā ir nolaupīta manta 100 *euro* vērtībā un tā ir tikusi atdota atpakaļ cietušā /pers. D/ valdījumā. Cietušais

materiāla rakstura pretenzijas pret apsūdzētajiem neuztur.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrās daļas noteikumiem par apsūdzēto /pers. B/ un /pers. C/ atbildību mīkstinošu apstākli var atzīt savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu. Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas noteikumiem apsūdzēto atbildību pastiprinoši apstākļi lietā nav konstatējami. Nosakot sodu abiem apsūdzētajiem, tiesa ņem vērā arī to, ka apsūdzētie ir atzinuši savu vainu, nav apstrīdējuši lietā konstatētos faktiskos apstākļus un piekrituši lietas izskatīšanai neveicot pierādījumu pārbaudi, tādējādi apsūdzētie ir izmantojuši tiesības uz sadarbību un veicināja kriminālprocesa ekonomiskumu un ātrāku krimināltiesisko attiecību noregulējumu.

Ievērojot izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, kaitīgumu, iestājušās sekas un ņemot vērā apsūdzēto /pers. B/ un /pers. C/ personības, tiesa atzīst, ka apsūdzētajiem var tikt piemērots sods, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu, bet sods ir izraugāms no Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sankcijā paredzētajiem alternatīvajiem, ar brīvības atņemšanu nesaistītajiem sodiem. Ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu un smagumu tiesa atzīst, ka apsūdzētajiem nav piemērojams vieglākais no likumā paredzētajiem sodiem – naudas sods, bet tiesa atzīst, ka reāla piespiedu darba izpilde var pietiekamā apjomā garantēt Krimināllikuma 35.pantā paredzēto kriminālsoda piemērošanas mērķu sasniegšanu un atturēt apsūdzētos /pers. B/ un /pers. C/ no likumpārkāpumu izdarīšanas, kā arī pietiekamā apjomā pildīt vispārīgās prevencijas mērķus, t.i., atturēt arī citas personas no likumā paredzēto aizliegumu neievērošanas.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajiem /pers. B/ un /pers. C/ ir konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi, bet atbildību pastiprinoši apstākļi netiek konstatēti. Šādā situācijā tiesa atzīst, ka abiem apsūdzētajiem nosakāmajam sodam ir jābūt pietuvinātam vidējam likumā paredzētajam piespiedu darbu apmēram.

Nosakot soda mēru apsūdzētajiem /pers. B/ un /pers. C/, tiesa, pamatojoties uz soda individualizācijas principu, ņem vērā, ka apsūdzētais /pers. C/ noziedzīgu nodarījumu ir izdarījis būdams nepilngadīgs, kā arī tiesa ņem vērā katra apsūdzētā lomu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā personu grupā, proti, apsūdzētais /pers. B/ bija noziedzīga nodarījuma izdarīšanas inciators un viņam bija aktīvāka loma zādzības izdarīšanā, jo tieši /pers. B/ iekļuva cietušā mājā un nolaupīja cietušajam /pers. D/ piederošu mantu, bet /pers. C/ novēroja apkārtni un ar savām darbībām atviegloja noziedzīga nodarījuma izdarīšanu atbilstoši lomu sadalījumam. Šādu apstākļu dēļ tiesa atzīst, ka apsūdzētajam /pers. B/ sods ir nosakāms bargāks, nekā apsūdzētajam /pers. C/.

No lietas materiāliem secināms, ka lietisko pierādījumu sarakstā ir norādīts nolaupītais televizors Thomson. Minētais televizors 2016.gada 16.janvārī ir ticis atdots atpakaļ cietušajam /pers. D/. Attiecībā uz televizoru kriminālprocesā nav pieņemts lēmums par lietiskā pierādījuma pievienošanu lietas materiāliem, kā arī tas nav nodots cietušā /pers. D/ atbildīgā glabāšanā. Ņemot vērā minēto tiesa atzīst, ka ar tiesas spriedumu nav nepieciešams lemt jautājumu par rīcību ar lietisko pierādījumu.

Sprieduma izpildes nodrošināšanai apsūdzētajam /pers. B/ piemērotais drošības līdzeklis uzturēšanās noteiktā vietā un papildus drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts ir atstājams negrozīts līdz spriedums stājas likumīgā spēkā. Apsūdzētajam /pers. C/ pirmstiesas kriminālprocesā drošības līdzeklis netika izraudzīts un tas nav izraugāms arī sprieduma izpildes nodrošināšanai, jo /pers. C/ ir apcietināts citā kriminālprocesā.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 514. un 520., 527.-529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 120 (viens simts divdesmit) stundām.

/pers. C/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 90 (deviņdesmit) stundām.

/pers. B/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā un papildus drošības līdzekli – aizliegums izbraukt no valsts, atstāt negrozītu līdz spriedums stājas likumīgā spēkā.

Spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar tiesas pieļautiem procesuālo tiesību normu pārkāpumiem 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā var pārsūdzēt vai noprotestēt Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rēzeknes tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datums ir tā pasludināšanas dienā – 2016.gada 17.martā.

Tiesnesis P.Novičenoks